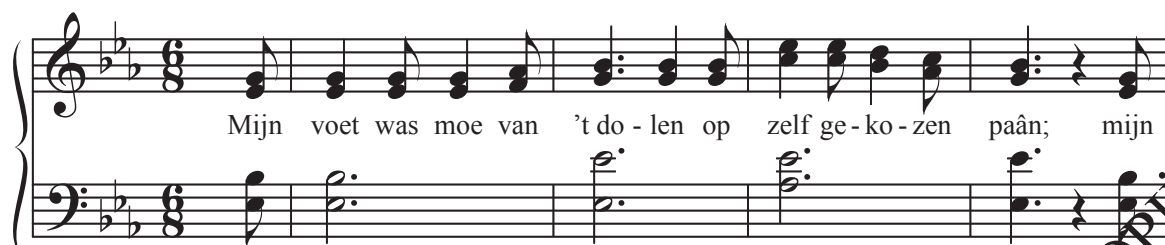

632 Mijn voet was moe van 't dolen

Mijn voet was moe van 't do - len op zelf ge - ko - zen paân; mijn

har - te krank van 't ja - gen naar din - gen die ver - gaan. Mijn oog was mat van

't sta - ren op glans, die ras ver - dween, tot Je - zus met Zijn licht en heil mijn

Refr.
hart en weg be - scheet 't Is al - les voor - bij, 't is al - les voor - bij, Hij ge -

denkt mij der zon - den niet meer. Ver - ge - ven zijn zij door Zijn

lief - de, zo vrij! Neen, de Hei - land ver - wijt nim - mer meer.

2. De winter van mijn harte,
dank God, hij is voorbij!
En uit der zonde banden
rukte Zijn hand mij vrij.
De levenszon van 't kruishout
bracht lente in mijn hart;
de nevel vlood, en warmt' en vreugd
dreef kilheid weg en smart.

3. O gij, die zonder anker
nog drijft op 's levens zee,
nog onvoldaan van harte,
steeds zoekend naar de vreê,
tot u is 't woord des Heren
vol tederheid gericht:
"Zo gij Mij zoekt met heel uw hart,
rijst ook voor u het licht!"